

DE ESTAFETTE Opgeladen batterij door Buurtgezinnen

Lichtpuntje aan einde van tunnel

In de portrettenserie De Estafette laat de krant zich van gesprek naar gesprek sturen. Iedere week geeft de geïnterviewde het estafettestokje door aan iemand anders met een bijzonder verhaal.

Gwendolyn Luijk
redactie@ijmuidercourant.nl

Velserbroek ■ Barbara van der Meij de Bie is matchmaker, maar in plaats van geliefden koppelt ze gezinnen aan elkaar. De coördinator van Buurtgezinnen helpt ouders die een beetje lucht nodig hebben aan een speel- of huiswerkadres voor hun kinderen.

„Het gezinsleven voltrekt zich in een golfbeweging”, steekt de Velsbroekse van wal. „Voor het merendeel gaat het goed, maar er zijn bij iedereen pieken en dalen.” Voor gezinnen die zich door wat voor reden dan ook in een dal bevinden, zoekt zij naar een geschikt adres waar de kinderen af en toe heen kunnen. „Een gezin dat juist op de berg zit dus”, aldus Barbara. „Zo krijgen kinderen én ouders even lucht. Denk bijvoorbeeld aan een periode waarin net een grootouder is overleden, of waarin een ouder zijn of haar baan verliest.” Een 'steungezin' kan dan uitkomst bieden voor het 'vraaggezin'.

Buurtgezinnen is een landelijke organisatie en nu drie jaar actief in de IJmond. Het werkgebied van Barbara bestrijkt de gemeente Velsen. Inmiddels zijn er binnen die gemeente zo'n tachtig matches gemaakt. „Soms is het al genoeg als een kind een dagdeel in het week-einde ergens gaat spelen, zodat de ouders even de batterij kunnen opladen. Maar er zijn ook steungezinnen die het prima vinden als het kind blijft eten of als er een logeerpartijtje van gemaakt wordt.” En ook pubers kunnen bij Buurtgezinnen terecht. „Als ze behoefte hebben aan een 'opa en oma', een plek om huiswerk te maken, of gewoon even te spuien misschien.”

Barbara doet haar best gezinnen te matchen met kinderen in dezelf-

de leeftijdscategorie, zodat de afspraak veel weg krijgt van een doodgewone speelafpraak. Een steungezin moet dan ook niet worden verward met een pleeggezin. „Wij werken preventief”, zegt Barbara. „Tegen de tijd dat jeugdzorg erbij komt kijken, is er heel veel aan de hand. Wij willen juist voorkomen dat de problemen zich blijven opstapelen tot het breekpunt bereikt is.”

Met het principe van pleegzorg is Barbara wel zeer vertrouwd. Binnen haar eigen gezin groeien twee pleegkinderen op. „Ik heb nooit zelf kinderen gebarnd, maar wilde wel graag iets voor kinderen doen. Van pleegzorg hoorde ik dat ik er talent voor had. Met echte belangstelling kom je een heel eind.”

Samen

Na jaren in de commerciële sector te hebben gewerkt ging Barbara voor Buurtgezinnen aan de slag. Het initiatief gaat uit van de oude gedachte: opvoeden doen we samen. „Wie opgroeiende kinderen heeft, kan het bijna nooit alleen af. Idealiter heb je vrienden en kennissen die een dagje op de kinderen kunnen passen als dat nodig is, maar soms is dat netwerk te klein. Dan kan een steungezin uitkomst bieden.” Voorheen had Barbara onder meer haar eigen uitzendbureau. „Bemiddelen is echt mijn ding”, lacht ze. Of het nou om een zakelijke match of een gezinsmatch gaat. „Je hebt een beetje fingerspitzengevoel nodig, moet doorvragen en goed luisteren, ook tussen de regels door. En soms moet je het er gewoon op wagen, want je kunt eindeloos doorpraten, maar uiteindelijk is het de 'klik' die telt.”

Als de match tussen twee gezinnen is gemaakt, houdt Barbara nog twee jaar de vinger aan de pols. Daarna zijn steun- en vraaggezin –

i

Paspoort

Naam: Barbara van der Meij de Bie
Leeftijd: 44 jaar
Is: coördinator bij Buurtgezinnen
Geeft het estafettestokje door aan: Corinna van Wijk

hopelijk – een echte band met elkaar aangegaan. „Het gebeurt trouwens ook wel dat een vraaggezin later een steungezin wordt”, vertelt Barbara.

Gezinnen kunnen zelf contact opnemen met de organisatie, maar worden ook wel doorverwezen door de huisarts. Het vragen om hulp valt veel gezinnen zwaar, weet Barbara. „Het idee dat we alles zelf moeten kunnen, is heel menselijk. Je ziet dat al bij kinderen van twee of drie jaar: ik kan mijn schoenen zelf aantrekken, zeggen ze. Die gedachte zit in ons systeem, terwijl het helemaal niet hoeft. Het is juist heel normaal dat je anderen om je heen nodig hebt.”

Als de match met een steungezin eenmaal gemaakt is, ziet de Velsbroekse vaak enorme opluchting. „Er wordt iets positiefs ingezet. Een lichtpuntje aan het einde van de tunnel. Dat vind ik zelf ook het mooiste aan dit werk. Ik zie kinderen bij elke evaluatie wat blijer zijn, en ouders minder gestrest. Soms krijg ik een leuke foto toegezonden. Of een berichtje van een moeder die na jaren weer is gaan solliciteren, omdat ze er nu de kracht weer voor heeft. Daar word ik zelf ook blij van. Dit is het werk waarvoor ik gemaakt ben.”

Barbara van der Meij de Bie is 'matchmaker' bij Buurtgezinnen in de IJmond.

FOTO STUDIO 2 MEDIA/GWENDELYN LUIJK

“ Een vraaggezin kan later ook steungezin worden

“ Ieder gezinsleven kent pieken en dalen